

Bayer Zsolt: Európa szellemi és lelki állapota

2023 január 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ideje, hogy véget vessünk ennek az ?rületnek és szánalmas bohózatnak, amivel szembesülünk

Alább az év vége híreib?l fogunk szemezgetni. Pontosítok: kiemeltem az év vége híreib?l hármat, amelyek megítélésem szerint tökéletesen megvilágítják a mai Európa szellemi és lelki állapotát. Kérem az öveket becsatolni – indulunk!

Els? hír:

„Bombariadó volt a touloni Sainte Musse-kórházban szombaton, miután besétált egy 88 éves férfi, akinek egy els? világháborús bomba volt a végbelében – írja az UNILAD.

A kórház sürg?sségi osztályait kiürítették, illetve új eseteket sem fogadtak két és fél órán keresztül, amíg a t?zszerészek is megvizsgálták a férfit, és megállapították, hogy a húsz centiméter hosszú és öt centiméter széles tüzérségi lövedék valószín?leg nem fog felrobbanni. Az orvosok csak ezután tudtak nekilátni a bomba eltávolításának, amit a férfi valószín?leg szexuális izgatás céljából dugott fel a végbelébe.

»Megszoktuk már, hogy olyan dolgokat találunk ott, amik nem az ember fenekébe valók, mint például egy alma, egy mangó vagy egy flakon borotvahab. De egy bomba? Ilyen még soha nem történt!« – nyilatkozta egy orvos. Mivel másképp nem tudták megoldani, fel kellett vágniuk az id?s férfi hasát, hogy biztonságosan el tudják távolítani a bombát. A kórház szerint jól van, és teljesen fel fog épülni az esetb?l.”

Ó, Franciaország, ó, az európai kultúra bölcs?je, Franciaország a szerelem hazája, ó még Charles Baudelaire Egy dög cím? versében is van valami szépség, valami igazi érzelem, valami fennkölt, pedig szerz?jét ismerve, biztos nem ilyennek szánta. „[…] – És hiába, ilyen mocsok leszel, te drága, / ilyen ragály és borzalom, / szemeim csillaga, életem napvilága, / te, lázam, üdvöm, angyalom! / Igen! ilyen leszel, te, n?k között királyn?, / az utolsó szentség után, / csontod penész eszi, húsodból vadvirág n? / s kövér gyom burjánzik buján. / De mondd meg, édes, a férgeknek, hogy e börtön / vad csókjaival megehet, / én ?rzöm, isteni szép lényegükben ?rzöm / elrothadt szerelmeimet!” Na ugye…

És akkor az európai kultúra bölcs?jér?l még nem is beszéltünk. Nézzük csak a festészetet. Ott van például Eugène Delacroix halhatatlan m?ve, A Szabadság vezeti a népet, középpontjában a szabadság allegorikus n?alakjával, ki fedetlen kebellel áll a barikád tetején, halottakon lépked, de mégis magasztos, mégis gy?zedelmes, mégis gyönyör? – hiszen ? a szabadság. S mi lett mára ebb?l a szabadságból?

Hát ez van. Bombariadó a touloni Sainte Musse-kórházban.

Az elaggott vén francia meggyalázta az öregséget, annak méltóságát, bölcsességét és tiszteletreméltóságát, meggyalázta a szexualitást, s így végs? soron az embert magát. A népet gy?zelemre vezet? szabadság ott végezte, abban a nyolcvannyolc éves valagban. Ezzé lett Európa és a francia gloire. Mi pedig utolsó leheletünkkel is mondjuk: éljen Alain Delon és a toxikus maszkulinitás!

Második hír:

„»Talán jobb is, hogy Ukrajna nem kapott harci járm?veket a németekt?l« – ezzel a felütéssel indul a Politico cikke, amelyben a német hadseregben tapasztalható állapotokról számolnak be. Úgy fogalmaztak, hogy komoly a baj a Bundeswehren belül, ugyanis a legutóbbi hadgyakorlaton pár nap alatt a hader? mind a 18 Puma típusú gyalogsági harcjárm?ve lerobbant.

A német portál megszerezte az egyik páncélos hadosztály levelét, amelyet a hadsereg vezet?inek és a védelmi tárcának címeztek. Ruprecht von Butler vezér?rnagy szerint gyakorlatilag minimális az esély arra, hogy a Pumák a jöv? év végéig újra rendelkezésre álljanak, és azzal az ötlettel állt el?, hogy a kiesett járm?veket a régebbi, de sokkal megbízhatóbb Marderrel pótolják.

Eberhard Zorn, a hadsereg f?felügyel?je igyekezett mindenkit megnyugtatni, hogy felmérik a tényleges hibákat, és minden elkövetnek, hogy minél el?bb bevethet?k legyenek a Pumák. Úgy tudni, hogy a járm?vek elektronikája adta

fel a harcot. Eddig a hadseregben úgy vélték, hogy megbízhatók a Pumák, többen azzal indokolják a mostani lerobbanáshullámot, hogy rendkívüli igénybevételnek voltak kitéve az eszközök a hadgyakorlat során."

Nos, igen…

Az az átkozott „rendkívüli igénybevétel", csak az ne lenne. Mert például ha azokat a Pumákat kizárólag hétvégi nagybevásárlásokra használnák, vagy esetleg vidám migránsokat hordoznának rajtuk megtekinteni a f?város nevezetességeit, akkor sokkal tovább bírnák azok a Pumák. Különben is: ki mondta, hogy a németeknek szükségük van egyáltalán bármiféle harcjárm?re? Nem lesz ebb?l baj? Persze, az emberben felrémlik, hogy Martin Hessler ezredes még azt mondta, az a fegyver, amelyikre vigyázni kell, nem fegyver többé, na de hol van már Martin Hessler ezredes? S hol van már a híres német precizitás, a leny?göz? német technikai tudás és civilizáció, s hol a porosz harci szellem?

Pontosan ugyanott, ahol a francia szerelem…

De a lerobbant Pumák árnyékában legalább lehet Rejt?t olvasgatni. Hogy is fogalmaz Verdier ?rmester, miután Vanek úr belekergeti az ?rületbe?

„Hát, ide hallgasson. Most még a 27-es közlegény kéri majd, hogy két néger szolga gyaloghintón vigye kivonuláskor, ezt persze aláírom, és ha perceken belül befut a kérése, hogy az ?szi nagygyakorlatokra a kincstár költségén elkísérhessék vidám hölgyismer?sei, ennek sem lehet akadálya, s?t megel?zzük kérelmében, és parancsot kap még ma az ezredtrombitás, hogy hajnalban hárfázással jelezze az ébreszt?t, mert fél?, hogy a 27-es közlegény véletlenül felébred és megjelenik a sorakozásnál! […] De ha ezzel készen van, akkor akasszon ki egy táblát az er?d kapujában a következ? szöveggel: Elaggott, vidéki levélkézbesít?k, lóápolók és reumás nyugdíjasok kényelmes otthonra találnak, ha felvétetik magukat újoncnak a francia idegenlégióba. Teljesen hülyék számára kedvezmény, különleges elbánás, altiszti rangban sürgöl?d? szárazdajkák […] Hogy az a mennydörg?s […]"
Azt a táblát már kiakasztották a német hadsereg f?bejáratára. S aki eddig röhögött a románokon, akik a nagy NATO-hadgyakorlaton ellopták a tankokból az üzemanyagot, az ne röhögjön többé. Mert mennyivel értelmesebb ellopni az üzemanyagot, minthogy lerobbannak a német tankok. Az nem volt németes. Legalábbis eddig.

Harmadik hír:

„December 6-án egy birminghami abortuszklinika el?tt csendben imádkozott Isabel Vaughan-Spruce életpárti önkéntes. Nem sokkal kés?bb már egy rend?r lépett hozzá, azt kérdezve, hogy tulajdonképpen mit is csinál az intézmény el?tt.
Vaughan-Spruce el?bb azt felelte, tulajdonképpen csak a járdán áll, majd további kérdez?sködés után azt mondta: nem tüntet, csak imádkozik, nem hangosan, csupán csendben. A rend?rtiszt, aki vélhet?en ismerte már az életpárti aktivistát, ezt követ?en közölte vele: »Ön le van tartóztatva«.

A The European Conservative cím? portál hosszú cikkben foglalkozik a megdöbbent? esettel, mások mellett azt ecsetelve, miként lehet egy elméletileg olyan »szabad« országban, mint az Egyesült Királyság, letartóztatni valakit kizárólag azért, mert egy abortuszklinika el?tt imádkozik.

Gondolatb?nözés miatt is el lehet valakit már kaszálni? – kérdi a szerz?, Sebastian Morello, aki leszögezi: »A szabad ország nem azt jelenti, hogy ott bárki azt tehet, amit csak szeretne. Ez bizony az anarchiával és a káosszal lenne egyenl?. A szabad ország egy olyan ország, ahol az állampolgárok szabadságjogai kell?képpen védettek ahhoz, hogy saját akaratukból azt tehessék, ami jó«." Jó, mi?

S tudják mi jó még? Elárulom: ha abortuszpárti, Soros-féle NGO-ból kilépett „aktivisták" tüntetnének ordítva egy szülészet el?tt, hogy „ne szülj gyereket, mert klímaválság van!", azokat egészen biztosan nem tartóztatnák le, ugyanis azok csak élnek elidegeníthetetlen jogaikkal, úgy is, mint szólás- és gyülekezési szabadság.

Ha Orwell feltámadna, t?zre vetné f?m?vét. Nekünk pedig marad Reagan elnök úr halhatatlan mondása: „Nem tudtam nem észre venni, hogy akik a leglelkesebb hívei az abortusznak, már mind megszülettek valahogyan."

Err?l van szó.

Mindenesetre kedves Isabel Vaughan-Spruce, a „szabad világ", a Nyugat ma már teljesen olyan, mint Sztálin elvtárs Szovjetuniója volt, pusztán annyi a változás, hogy nem kell senkit meggyilkolni, kivégezni, gulágra hurcolni

(legfeljebb olykor-olykor letartóztatni, ha imádkozik, ráadásul olyan új „szakrális” helyeken, mint az abortuszok templomai, amelyeket nem lehetséges megbecsteleníteni olyan dolgokkal, mint például egy keresztény/keresztyén ima), szóval ilyesmire ma már nincsen szükség, ugyanis azok, akik annak idején rajongtak Sztálin elvtárs Szovjetuniójáért (s persze Mao Kínájáért meg Pol Pot Kambodzsájáért), most úgy döntöttek, ez a szabadság. S aki nem úgy gondolja, annak kuss. Mert az náci.

Beer?ltették, beszuszakolták, beütögették a szabadságot egy elaggott vén francia hátsójába. Az összes szabadságot, minden szabadságot. S a közép- s kelet-európai síkságok fölött már csak Illyés örök szavai szállnak: „[…] eszmélnél, de eszme / csak övé jut eszedbe, / néznél, de csak azt látod, / mit ? eléd varázsolt, / s már körbe lángol / erd?t?z gyufaszálból […]” Itt az ideje, hogy véget vessünk ennek. Ennek az ?rületnek. Ennek a szánalmas bohózatnak. Ennek az ocsmány b?znek.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló